

tilføje ud over det, den sidste Taler udtalte. Naar jeg alligevel har ønsket Ordet, er det, fordi den højtærede Ordfører var saa elskværdig at rode lidt omkring i Køkkenmøddingerne for at finde op igen nogle gamle Udtalelser, som jeg skulde have gjort mig skyldig i i Halvfemsene. Jeg vil først bringe den ærede Ordfører min Tak, fordi han har gjort dette Stykke Arbejde. Jeg haaber, at hans Fingre ikke skulle være mere smudsige derfor, og maa jeg bringe ham min Tak, fordi han har anført mig som Ordfører for Venstre op igennem 90erne. Det var ikke det Venstre, hvoraf han var Medlem, som jeg til enhver Tid stod som Ordfører for, ikke heller det Parti i denne Sal, han nu slutter sig til, men det glæder mig, at han overhovedet vilde anerkende, at den Gang jeg i Begyndelsen af 90erne stod som Ordfører paa dette Omraade, var det Venstres Arbejde, jeg udførte. Det er saa sjældent, man faar en Anerkendelse af den Natur fra den Side, den ærede Ordfører repræsenterer.

Med Hensyn til Tilsynet — det var det, mine gamle Udtalelser skulde dreje sig om — udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han ikke tillagde dette Spørgsmaal synderlig Betydning, og han reducerede det til et meget lille Spørgsmaal. Det have vi ogsaa gjort, idet vi, som det ærede Medlem fra Langeland gjorde opmærksom paa, subsidiært slutte os til Flertallets Forslag. Hvis dette skal pustes op til et stort Spørgsmaal, maa det staa for Ordførerens Regning. Men det forbavser mig, naar det er et saa lille Spørgsmaal, at de Herrer da ikke kunne se bort fra dette nye Tilsyn, thi et nyt Tilsyn er det, som bliver etableret. Min Forundring er saa meget større, som det er i Strid med den Resolution, der blev vedtaget paa Købstadforeningens Møde den 10. December. Jeg forstaar ikke de Herrer's Handlemaade. Man udsætter Spørgsmaalet i Udvalget for at afvente, hvorledes Købstadforeningen vil stille sig dertil. Da Købstadforeningens Svar kom den 10. December f. A., reducerede de Herrer det til intet, og tog intet Hensyn til de tre Punkter, til hvilke Købstadforeningen tog klart og bestemt Standpunkt. Naar jeg siger intet Hensyn, maa jeg dog indrømme, at de have taget Hensyn til et underordnet Punkt. De Herrer ventede, til Købstadforeningen havde udtalt sig, men da den havde udtalt sig, blæste de Herrer Købstadforeningen et Stykke og tog intet som helst Hensyn til den.

Nu er den ærede Ordfører naturligvis høj Grad forbavset over, at jeg i 90erne da der fra Regeringsbænken blev holdt paa, at der skulde etableres et nyt Tilsyn kunde tænke mig, at det blev Amtmanden. Den ærede Ordfører kan ikke tænke sig, at naar der den Gang var Tale om Tilsynet enten hos Amtmanden eller hos Indenrigsministeren, jeg da hellere vilde have det hos Amtmanden. Det ærede Medlem har naturligvis glemt og tilgivet — og det gør ham for Resten ikke ringere i mine Øjne —, at Regeringen i 90erne stod Befolkningen fjern, Provisoriet nær, og at Amtmændene i nogen Maade stod Befolkningen nærmere end Regeringen. Forholdet turde eller skulde maaske være et andet nu, jeg vil ikke paastaa det, idet jeg er bang for at faa en Tilrettevisning af den ærede Ordfører, hvis jeg vilde paastaa, at Regeringen nu er Venstre, medens Amtmændene ere Højre. Jeg skal kun understrege, at 90erne var Stillingen noget anderledes end den skulde være i dette Øjeblik. Jeg har hverken krævet eller ønsket et saadant Tilsyn — det har Ordføeren heller ikke bebrejdet mig —, og jeg haaber, at den ærede Ordfører vil indrømme mig, at det ogsaa bør tages Hensyn til den Udvikling der er foregaaet. Jeg bebrejder den ærede Ordfører, hans Venner og hans Parti, at den Vej, de ere inde paa, gaar ad Højre til, og jeg er ganske sikker paa, at der er ingen af dem, som ikke i sit inderste Hjerte vil bekræfte, at de ere inde paa en anden Vej, end de vare i 90erne, da vi stod enige. Derpaa tyder ogsaa dette, at det ærede Medlem staa som Ordfører i denne Sag, hvilket vilde have været utænkeligt i 90erne. Men medens jeg, som sagt, bebrejder dem det, er Forholdet dog dette, at vi paa en Maade holde Trit med Udviklingen, det haaber jeg da, man vil indrømme, og tage Hensyn til de Ønsker, som komme fra de Organer, der repræsenterer Befolkningen, altsaa i dette Tilfælde de Ønsker, som ere fremsatte fra Købstadforeningen. De Herrer vare enige med os i Fjor, men de ere nu ogsaa paa dette Punkt gaede videre ad Højre til. Det skal jeg tilgive dem, jeg haaber, den Vej ikke vil fortsættes ret længe, idet jeg ikke tvivler om, at nogle ville omvende sig og andre forlise under Vejs.

Jeg haaber imidlertid, at vi, hvor jeg staa, ere fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad Venstre altid har krævet og ønsket paa dette Punkt. Skulde der være sket en Forandring, føler jeg mig overbevist om, at den gaar i den rigtige Retning. Det vil